

MANAGEMENT AND ADMINISTRATION

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2023.8.10>

WSPÓŁPRACA TRANSREGIONALNA W WARUNKACH KRYZYSOWYCH: MOŻLIWOŚCI ADAPTACJI ZARZĄDZANIA PUBLICZNEGO

Viktor Shcherbak

kandydat nauk politycznych,

Profesor nadzwyczajny Katedry Stosunków Międzynarodowych,

Uniwersytet Narodowy im. Olesia Honchara Dnipro (Dniepr, Ukraina)

ORCID ID: 0000-0002-3655-8087

viktor.scherbak75@ukr.net

Adnotacja. Rozważana jest współpraca transregionalna w obliczu wyzwań niestabilności, która stwarza szereg możliwości przezwyciężenia zjawisk kryzysowych. Badana jest rola administracji publicznej w promowaniu i wspieraniu inicjatyw lokalnych, a także kontroli regulacyjnej i zapobieganiu naruszeniom prawa. Ukazuje się doświadczenie wojny rosyjsko-ukraińskiej, które pokazało zdolność struktur administracji publicznej do szybkiego usuwania barier i przeszkód w interakcjach transgranicznych. Ustalono cechy zwiększające zdolność rozpoznawania rozwoju kryzysu i przewidywania jego skutków. Analizowane są procesy koncentracji wysiłków na wdrażaniu reżimów antykryzysowych współpracy transregionalnej i współpracy transgranicznej. Celem artykułu jest ustalenie cech współczesnej współpracy transregionalnej w warunkach kryzysowych. W artykule wykorzystano znane narzędzia metodologiczne nauk o administracji publicznej (analiza porównawcza i instytucjonalna) oraz znane metody ogólnonaukowe (prognostyczne, indukcyjne). Badany jest rozwój pomocy europejskiej mającej na celu wspieranie współpracy w sektorach innowacyjnych. Wyjaśniane są okoliczności, w jakich regiony planują nowe osiągnięcia i rozwój w obliczu wspólnego poziomu rozwoju. Ujawnia się spójność, która przynosi korzyści Europie jako całości i każdemu pojedynczemu terytorium. Ustalono, że zadaniem zarządzania publicznego w kontekście współpracy transregionalnej jest zapewnienie powiązania potrzeb konkretnych regionów z celami strategicznymi UE. Badane są ważne środki antykryzysowe: walka z bezrobociem i zapewnienie zatrudnienia ludności. Zidentyfikowano czynniki, w wyniku których wiele terytoriów traci perspektywę stabilności i wzrostu w warunkach kryzysu. Udowodniono, że antykryzysowe doświadczenie UE jest przydatne dla wielu sąsiadujących ze sobą terytoriów. Stwierdzono, że doświadczenia wojenne pokazały zdolność społeczeństwa ukraińskiego do wspólnego i szybkiego działania w nadzwyczajnych okolicznościach.

Słowa kluczowe: współpraca transregionalna, zarządzanie publiczne, modernizacja, kryzys, prognozowanie, adaptacja.

TRANSREGIONAL COOPERATION IN CRISIS CONDITIONS: POSSIBILITIES OF PUBLIC MANAGEMENT ADAPTATION

Viktor Shcherbak

Candidate of Political Sciences,

Associate Professor of the Department of International Relations,

Dnipro National University named after Oles Honchar (Dnipro, Ukraine)

ORCID ID: 0000-0002-3655-8087

viktor.scherbak75@ukr.net

Transregional cooperation under the challenges of instability is considered, which forms a number of options for overcoming crisis phenomena. The role of public governance in promoting and supporting local initiatives, as well as regulatory control and prevention of violations of legislation, is studied. The experience of the Russian-Ukrainian war is revealed, which demonstrated the ability of public management structures to quickly remove barriers and obstacles to cross – border interactions. Features of increasing the ability to identify the unfolding of the crisis and predict its impact are established. The processes of concentrating efforts on the implementation of anti-crisis regimes of transregional cooperation and cross-border cooperation are analyzed. The purpose of the article is to establish the features of modern transregional cooperation in crisis conditions. The article uses well-known methodological tools of public administration sciences (comparative and institutional analysis) and well-known general scientific methods (prognostic, inductive). The development of European aid aimed at supporting cooperation in innovative sectors is studied. The circumstances under which the regions are planning new achievements and developments in the presence of a common level of development are being clarified. Clearly, cohesion benefits Europe as a whole and each individual territory. It has been established that the task of public governance and the context of transregional cooperation is to ensure the connection of the needs of specific regions with the strategic goals of the EU. The important anti-crisis measures are the fight against unemployment and ensuring the employment of the population. The factors in the crisis conditions are being clarified, a number of territories are losing stability and growth prospects. It has been proven that the anti-crisis experience of the EU is useful for many neighboring territories. It was concluded that the wartime experience demonstrated the ability of Ukrainian society to act unitedly and quickly under extraordinary circumstances.

Key words: transregional cooperation, public governance, modernization, crisis, forecasting, adaptation.

ТРАНСРЕГІОНАЛЬНА СПІВПРАЦЯ В УМОВАХ КРИЗИ: МОЖЛИВОСТІ АДАПТАЦІЇ ПУБЛІЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

Віктор Щербак

кандидат політичних наук,

доцент кафедри міжнародних відносин

Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара (Дніпро, Україна)

ORCID ID: 0000-0002-3655-8087

viktor.scherbak75@ukr.net

Анотація. Розглядається трансрегіональна співпраця в умовах викликів нестабільності, яка формує низку опцій для подолання кризових явищ. Вивчається роль публічного врядування у сприянні та підтримці локальних ініціатив, а також нормативний контроль і запобігання порушенням законодавства. Розкривається досвід російсько-української війни, який продемонстрував здатність публічно – управлінських структур швидко знімати бар'єри та перешкоди для транскордонних інтеракцій. Встановлюються особливості підвищення спроможності ідентифікувати розгортання кризи та прогнозування її впливу. Аналізуються процеси концентрації зусиль на реалізації антикризових режимів трансрегіональної співпраці та транскордонної співпраці. Метою статті є встановлення особливостей сучасної трансрегіональної співпраці в умовах кризи. У статті застосовані відомі методичні засоби наук публічного врядування (порівняльний та інституційний аналіз) та відомі загальнонаукові методи (прогностичний, індуктивний). Досліджується розвиток європейської допомоги, спрямованої на підтримку співпраці в інноваційних секторах. З'ясовуються обставини, згідно з якими за наявності спільного рівня розвитку регіони планують нові досягнення і розробки. Розкрито згуртованість, яка приносить користь Європі в цілому та кожній окремій території. Встановлено, що завданням публічного врядування в контексті трансрегіональної співпраці є забезпечення зв'язку потреб конкретних регіонів із стратегічними цілями ЄС. Досліджуються важливі антикризові заходи: боротьба з безробіттям та забезпечення зайнятості населення. З'ясовуються фактори, за яких в умовах кризи низка територій втрачає стабільність та перспективи зростання. Доведено, що антикризовий досвід ЄС є корисним для багатьох сусідніх територій. Зроблено висновок, що досвід військового часу продемонстрував здатність українського суспільства діяти згуртовано та оперативно за надзвичайних обставин.

Ключові слова: трансрегіональна співпраця, публічне врядування, модернізація, криза, прогнозування, адаптація.

Постановка проблеми. В умовах кризових викликів, спричинених пандемією КОВІД-19 та військовим діями в Україні зростає актуальність міжнародної співпраці та пошуку шляхів оптимізації та модернізації управління соціально-економічним розвитком регіонів. Від оперативності адаптивних механізмів координації міжнародних інтеракцій та контактів між рівнями публічного врядування залежить результативність стратегій сталості та підходи переходу на новий рівень функціонування держави і суспільства. Трансрегіональна співпраця формує низку опцій для подолання кризових явищ. Ними є: децентралізація постачання товарів та послуг, гнучкість планування, можливість корекції траєкторій напрямків та термінів міжрегіональної комунікації. В умовах сучасних інформаційно – діджитальних технологій мережа трансрегіональних контактів забезпечує розкриття економічного соціокультурного та демографічного потенціалу регіонів на основі самоорганізації та самовідтворення інноваційної активності. Для публічного врядування залишається роль сприяння та підтримки локальних ініціатив, а також нормативний контроль і запобігання порушенням законодавства. Водночас сучасні держави можуть здійснювати стимулювання трансрегіональної співпраці через надання податкових пільг, зниження операційних видатків, створення спеціальних умов тощо. Досвід російсько-української війни продемонстрував здатність публічного управлінських структур швидко знімати бар'єри та перешкоди для транскордонних інтеракцій. Водночас імперативи європейської інтеграції вимагають стимулювання ініціативи масштабування позитивного досвіду, ангажування громадян інститутів та організацій потребами збільшення кількості контактів та підвищення їх результативності. Відповідно великого значення набуває спроможність ідентифікувати розгортання кризи та прогнозування її впливу. Значної уваги потребує концентрація зусиль на реалізації антикризових режимів трансрегіональної співпраці та транскордонної співпраці.

Аналіз публікацій. Антикризові заходи публічного врядування привертають увагу багатьох українських науковців. Зокрема, Ю. Барабанова демонструє міжрегіональні асиметрії сучасного стану логістичного менеджменту України (Барабанова, 2019), О. Перепелюкова пропонує дослідження теоретичних підходів до визначення складових інформаційних систем регіону в аспекті розвитку міжрегіонального співробітництва (Перепелюкова, 2019), В. Приходько аналізує міжрегіональне економічне співробітництво у середовищі транскордонних асиметрій в контексті сталого просторового розвитку (Приходько, 2021), Н. Прямухіна розкриває можливості та перешкоди формування міжрегіонального економічного простору в Україні (Прямухіна, 2018), Л. Фірсова демонструє роль проекту «Розвиток міжрегіональної мережі трансферу технологій» в інноваційному розвитку регіонів (Фірсова, 2020), О. Ципліцька з'ясовує значення регіональної та міжрегіональної мережевої взаємодії як чиннику модернізації промислового сектору (Ципліцька, 2020). Водночас існує потреба окреслення перспектив трансрегіональної співпраці в умовах кризового економічного та політичного середовища.

Метою статті є встановлення особливостей сучасної трансрегіональної співпраці в умовах кризи.

Завданням статті є виявлення оптимальних підходів до адаптації системи публічного врядування до кризових викликів та збереження рівня взаємодії між регіонами.

Основний зміст. Трансрегіональна співпраця виступає чинником оптимізації діяльності щодо покращення взаємодії регіонів та міст всередині ЄС. Інструментами цієї співпраці є низка програм, які забезпечують стабільність відносин та рівень взаємообмінів. Європейська допомога спрямована на підтримку співпраці в інноваційних секторах. Згідно з аналітичним матеріалом «Співпраця створює стійкість» регіони та міста можуть використовувати чотири міжрегіональні програми Interreg (ESPON, Interact, Interreg Europe та URBACT) для вирішення викликів послідовних криз 21 століття. Від зеленого переходу до зайнятості, від міграції до громадського здоров'я, територіальної конвергенції є святом Граалем ЄС. Наша спільна сесія на Європейському тижні регіонів і міст запропонує конкретні приклади співпраці в рамках чотирьох програм, які можуть допомогти місцевій і регіональній владі створити стійкість і підтримати свою економіку та громадян (Cooperation, 2022).

Стимулювання трансрегіональної співпраці здійснюється на основі оптимізації територіального розвитку. Усвідомлення проблем та перспектив розвитку адміністративно – територіальних одиниць спрямовує кошти ЄС на вирівнювання показників економічного зростання та соціального добробуту. За наявності спільного рівня розвитку регіони планують нові досягнення і розробки. Документ про програму співпраці в рамках трансрегіонального співробітництва свідчить, що реалізація всіх стратегій ЄС повинна повністю враховувати територіальний вимір і обмежувати їхній потенційно негативний диференційований вплив. Метою Територіального порядку денного до 2030 року є зміцнення територіальної єдності в Європі. Це означає забезпечення майбутнього для всіх місць, створюючи рівні можливості для громадян і підприємств, де б вони не знаходилися. Територіальна згуртованість зміцнює співпрацю та солідарність і зменшує нерівність між благополучнішими та менш заможними місцями (INTERREG, 2021).

Цілі та завдання сталого розвитку у територіальному порядку денному забезпечують застосування антикризових заходів та програм. Спільне розуміння майбутнього формує синхронність інвестицій та напрямів розвитку для багатьох регіонів. Відповідно публічне врядування здійснює адаптацію територій до кризових умов. Згуртованість приносить користь Європі в цілому та кожній окремій території. Щоб посилити згуртованість, Територіальний порядок денний забезпечує стратегічні орієнтири для просторового планування та посилення територіального виміру відповідної політики на всіх рівнях управління. У Територіальному порядку денному до 2030 року окреслено дві головні цілі: (i) справедлива Європа, яка пропонує майбутні перспективи для всіх місць і людей; (ii) Зелена Європа, яка захищає наші спільні засоби до існування та формує процеси суспільних перетворень. Ці цілі розбиті на шість пріоритетів розвитку європейської території (INTERREG, 2021).

Антикризові стратегії трансрегіональної співпраці пов'язані з діяльністю щодо наближення базових орієнтирів суспільства загального добробуту. Також попри зниження економічної активності під час пандемії COVID-19, а також російсько – української війни європейські регіони намагаються здійснювати кроки в напрямку розвитку зеленої економіки. Завдання публічного врядування є забезпечення зв'язку потреб конкретних регіонів із стратегічними цілями ЄС. Документ про програму «Interreg Europe 2021–2027» надає характеристики, ситуації та перспективи європейських регіонів щодо викликів і стратегічних орієнтацій, описаних вище, дуже різноманітні. Як і в попередні програмні періоди, регіональне розмаїття з точки зору можливостей і потреб у всьому ЄС вимагає спеціальної політики. Він вимагає підходу, що базується на місцевості, який дає регіонам можливість і засоби для реалізації політики, яка відповідає їхнім конкретним потребам. Унікальність кожного регіону також має величезну додаткову цінність для інших регіонів Європи через різні форми взаємного навчання. Він закладає основу для ролі програми в прагненні Європи до розумнішої Європи, більш зеленої, кліматично нейтральної та стійкої Європи, більш зв'язаної Європи, більш соціальної Європи та Європи, ближчої до громадян (INTERREG, 2021).

Соціально – економічний розвиток регіонів сучасного ЄС визначається нерівномірністю. Соціокультурні та інфраструктурні проблеми спричиняють різні підходи до реалізації спільних проєктів та програм. Вагомим антикризовим заходом є боротьба з безробіттям та забезпечення зайнятості населення. Згідно з європейськими звітами, існують великі та тривалі розриви між регіонами щодо рівня зайнятості та безробіття, причому рівень безробіття значно вищий у країнах Південної Європи та у найвіддаленіших регіонах. Рівень безробіття серед молоді коливається в широких межах від приблизно 6 % у країнах Центральної Європи до понад 30 % у країнах Південної Європи. Ситуація із зайнятістю працівників старше 50 років також залишається проблемою для більшості країн. Дані також свідчать про погіршення рівня зайнятості 35–49-річних (INTERREG, 2021).

Значущим антикризовим інструментом виступає вкладання коштів у спільні ініціативи, які пов'язані з економічними і соціальними потребами регіонів. Метою фінансування є розвиток інституційної спроможності та самодостатності регіонів. Цей аспект важко переоцінити, оскільки в умовах кризи низка територій втрачає стабільність та перспективи зростання. Відповідно інструмент міжрегіонального інвестування в інновації включено до Регламенту ЄФРР (ЄС) 2021/1058 і складається він з двох напрямів. Перший напрям зосереджений на інвестиціях у міжрегіональні проєкти, а другий підтримує розвиток ланцюгів доданої вартості в менш розвинених регіонах. Він виділяє невеликий бюджет на розвиток спроможності, а не на державну адміністрацію. Цей новий Інструмент і Interreg Europe не збігаються, оскільки їхні цілі та масштаби відрізняються (INTERREG, 2021).

Інноваційний характер загальноєвропейських інструментів посилення трансрегіональної співпраці дає змогу розкрити потенціал регіонів та виявити напрямки загальноєвропейського розвитку. Антикризовий

досвід ЄС є корисним для багатьох сусідніх територій. Досвід стимулювання антикризової трансрегіональної співпраці всебічно оцінюється та аналізується експертною спільнотою. Тим не менш, синергія між Міжрегіональним інноваційним інвестиційним інструментом та Interreg Europe все ще можлива. Результати, досягнуті за допомогою нового інструменту, можуть стати цінним джерелом навчання для проєктів Interreg Europe та платформи для вивчення політики. Відповідно, проєкти Interreg Europe, спрямовані на інновації, можуть стати основою для майбутніх міжрегіональних інноваційних інвестицій залежно від уроків, отриманих у результаті співпраці, і можливого визначення областей для спільних інвестицій (INTERREG, 2021).

Важливим напрямом модернізації трансрегіональної співпраці в ЄС є впровадження сучасних інформаційних технологій. Йдеться про фіксацію надзвичайних подій поширення інформації про антикризові заходи і практики. На прикладі конкретних кейсів антикризові стабілізаційні заходи стають надбанням регіональних систем публічного врядування. Як зазначає Л. Беленгаур, будуть розроблені інноваційні комунікаційні інструменти та ІТ – платформи, як, наприклад, загальний каталог для людей із глибокою травмою або оперативний каталог транскордонних ресурсів охорони здоров'я. Також було створено польовий госпіталь для транскордонної зони, який буде розміщено на великих зустрічах або як реакція на стихійне лихо. Ця лікарня являє собою притулок, що складається з п'яти портативних блоків, оснащених медичними матеріалами, які можуть обслуговувати 18 пацієнтів. Транспортуються на вантажівці (Belenguer, 2020).

Горизонтальна трансрегіональна співпраця є важливим чинником впровадження реформ та практик подолання кризових станів. На прикладі конкретних установ та інституцій видно оптимальні підходи для збільшення контактів та розв'язання спільних проблем і реалізації спільних інтересів. Фахівець з організації охорони здоров'я Ева Мартінес вказує, що криза зробила початкові цілі ще більш актуальними. Ми не можемо впоратися з кризою без відповідних знань, і збір цих знань – це те, до чого ми прагнемо з COSAN. Ми хочемо створити Обсерваторію транскордонного здоров'я у Великому регіоні. Така обсерваторія дозволить порівнювати показники охорони здоров'я в різних регіонах і гармонізувати їх. Ми також хочемо розвивати міжнародне співробітництво між лікарнями, покращувати взаємодію між службами невідкладної допомоги. І, нарешті, ми хочемо поширити методологію співпраці в галузі охорони здоров'я, яка існує між Францією та Бельгією, на весь Великий регіон: Бельгію, Францію, Німеччину та Люксембург (Martinez, 2020).

Кейси охорони здоров'я свідчать, що конкретні регіони можуть запроваджувати ефективні практики адаптації до криз. Згодом ці практики поширюються на решту європейських регіонів. Роль публічного врядування – сприяти якнайшвидшому впровадженню інновацій та забезпечувати зняття штучних формальних бар'єрів. Фахівець з медичного антикризового менеджменту в цьому контексті зазначає, що роль Interreg була незамінною для розвитку транскордонного співробітництва між Францією та Бельгією у сфері охорони здоров'я. Вона легітимізувала, заохочувала і підтримувала її протягом тривалого часу. Це надзвичайно важливо, оскільки охорона здоров'я – це щось дуже особисте, дуже близьке до культурного середовища людей, і потрібні роки, щоб укласти міцні угоди з людьми з різного культурного середовища (Martinez, 2020).

Приклад співпраці в сфері охорони здоров'я свідчить про можливість уніфікації практик антикризової діяльності на міжрегіональному рівні. Зазначені практики фіксуються в управлінській діяльності на рівні ЄС. «30 років тому ми помітили, що транскордонні працівники можуть отримати користь від медичної допомоги по обидва боки кордону. І ми подумали: «Чому б усі жителі прикордонних громад не мали однакові права?» Ми розробили ряд ініціатив у цьому напрямку, і тепер це право матеріалізувалося в Директиві ЄС 2011 – 24 як дуже відчутний результат нашої співпраці», зауважує Е. Мартінес (Martinez, 2020).

Напрямки антикризової співпраці між регіонами в рамках ЄС мають широкий стратегічний характер. Налаштування програм трансрегіональної співпраці спрямоване на масштабні спільні дії із розбудови інфраструктури та покращення інтеракцій в різних сферах. Програми ЄС зазвичай визначають конкретні цілі міжрегіональної співпраці. Згідно з програмою «Interreg NEXT», програми співпраці ЄС із сусідніми регіонами охоплюють 184 регіони з 260 мільйонами людей у 33 країнах і розташовані вздовж зовнішніх кордонів ЄС від Північної периферії до Середземноморського регіону та від Атлантичного до Чорноморського басейну. Ці програми підтримують економічний і соціальний розвиток прикордонних територій шляхом спільних дій, зокрема щодо захисту навколишнього середовища, охорони здоров'я, заходів безпеки та безпеки, зв'язку, підтримки малого та середнього бізнесу та підприємництва (Interreg, 2021).

Реакція європейської спільноти на кризи, спричинені військовою агресією росії, є вагомим елементом розбудови єдиного підходу європейської спільноти в плані реакцій на неспровоковані масштабні дії. Відповідно коригується програма сусідства. Це означає виключення росії та її сателітів із перспективного інноваційного простору ЄС. За даними європейської програми «Interreg NEXT», після російської військової агресії проти України та відповідно до обмежувальних заходів ЄС, Комісія призупиняє співпрацю з росією та Білоруссю в програмах транскордонного співробітництва Європейського інструменту сусідства (ENI CBC) та їхню участь у програмуванні на 2021–2027 роки. Програми Interreg NEXT (Interreg, 2021).

Стратегічні цілі європейських інструментів антикризової транзиціональної співпраці мають не лише прикладний але і ціннісний характер. Програмні стратегії визначаються навколо цілей ЄС щодо розумнішої, екологічнішої, більш зв'язаної, більш соціальної Європи та сусідства, а також задоволення регіональних потреб щодо ефективного управління співробітництва та безпечніших кордонів.

Задуми та плани трансрегіональної співпраці на рівні ЄС виходять далеко за рамки завдань та пріоритетів окремих регіонів. Йдеться про прогрес всього європейського простору, а також розв'язання глобальних проблем людства. У програмі «Interreg NEXT» особлива увага приділяється зеленому та цифровому

переходам у вимірі співпраці є обов'язковою вимогою, спрямованою на захист глобально важливої природної спадщини в регіоні Баренцового моря, Балтійського моря, Дунаю та Карпат, Чорноморського та Середземноморського басейнів. Набуває значення цифровізація як наскрізний фактор, який трансформує суспільство та економіку. Залучення громадянського суспільства та молоді до процесу впровадження та прийняття рішень (Martinez, 2020).

Викладений матеріал свідчить, що багатовимірною реакцією європейської спільноти на кризові виклики включає діяльність та розробку концептуальних основ управління трансрегіональної співпраці. Антикризовий потенціал інструментів та програм європейської інтеграції дозволяє залучити широкі верстви та вагомі ресурси. Для сучасної України покращення трансрегіональної співпраці всередині ЄС та з країнами-сусідами виступає можливість більш глибокого засвоєння інтеграційних практик та поступового вирівнювання розвитку України з іншими країнами Європи.

Висновки. Отже, трансрегіональна співпраця в умовах кризи спричиненої пандемією COVID-19 та особливо військовими діями в Україні змінює параметри та реалізує адаптивні механізми. Кейси країн сучасного ЄС доводять, що в сучасних умовах можливо здійснювати перерозподіл ресурсів, менеджмент потоків міграції, вести спостереження за інтенсивністю контактів та процесів взаємообміну. Міжрегіональна співпраця та солідарність країн ЄС довели свою спроможність, створивши механізми попередження гуманітарної кризи злагоди та ефективності менеджменту, великих обсягів вантажопотоків та населення стали можливими завдяки прогностичним потужностям та оперативному моніторингу ситуації. В контексті євроінтеграції України інститути публічної влади потребують засвоєння практик і підходів антикризової підтримки трансрегіональної співпраці, а також випереджальної та ініціативної позиції щодо післякризового відновлення ідентифікації стану кризовості. Для багатьох ланок публічне врядування залишається завданням, що потребує виконання. Також вимагає уваги розробка та дотримання антикризових протоколів управлінської діяльності та практик розподілу ресурсів. Досвід військового часу продемонстрував здатність українського суспільства діяти згуртовано та оперативно за надзвичайних обставин. Поряд з цим спостерігається надмірна перевантаженість одних ланок державної структури та майже повна відсутність залученості інших установ. Відповідно існує потреба формування гнучких режимів надзвичайної співпраці за межами вертикального підпорядкування. Зокрема йдеться про обмін відомою інформацією узгодження планів, розробка інтерактивних показників діяльності орієнтованих на результат.

Оптимізація підходів до координації трансрегіональної співпраці вимагає усунення практик бюрократизації і формалізму. Система публічного врядування має заохочувати зростання прямих трансрегіональних контактів, а також здійснювати перетворення, спрямовані на реструктуризацію взаємодій. Йдеться про трансрегіональну співпрацю щодо залучення інвестицій технологій нових практик управління та виробництва. Важливим завданням у зміні вектору трансрегіональної співпраці є розкриття потенціалу регіонів України, представлення їх інституційної спроможності та відкритості до нових ініціатив. Вагомою перешкодою для реалізації проєктів трансрегіональної співпраці є медійна презентація економічних та соціальних профілів сучасних регіонів України та їх потреб в умовах війни та післявоєнного відновлення.

Список використаних джерел:

1. Барабанова Ю. Є. Сучасний стан логістичного менеджменту України: міжрегіональні асиметрії. *Вісник ХНАУ. Серія : Економічні науки*. 2019. № 4(2). С. 95–106.
2. Перепелюкова О. В. Дослідження теоретичних підходів до визначення складових інформаційних систем регіону в аспекті розвитку міжрегіонального співробітництва. *Вісник ХНАУ. Серія : Економічні науки*. 2019. № 4(1). С. 130–140.
3. Приходько В. П., Бобрик В. О. Міжрегіональне економічне співробітництво у середовищі транскордонних асиметрій в контексті сталого просторового розвитку. *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 1. С. 16–21.
4. Прямухіна Н. В., Салькова І. Ю. Особливості формування міжрегіонального економічного простору в Україні: можливості та перешкоди. *Економіка. Фінанси. Менеджмент: актуальні питання науки і практики*. 2018. № 11. С. 7–16.
5. Фірсова Л. О., Швед Н. Ю., Бессараб В. Г. Роль проєкту «Розвиток міжрегіональної мережі трансферу технологій» в інноваційному розвитку регіонів. *Наука, технології, інновації*. 2020. № 4. С. 79–87.
6. Ципліцька О. О. Регіональна та міжрегіональна мережева взаємодія як чинник модернізації промислового сектору. *Науковий погляд: економіка та управління*. 2020. № 2. С. 171–178.
7. Belenguer L. (2020). Our mobile hospital is unique in Europe and it can be deployed in 20 minutes on any site. URL: <https://interreg.eu/interreg-highlights/results/our-mobile-hospital-is-unique-in-europe-and-it-can-be-deployed-in-20-minutes-on-any-site/>
8. Cooperation builds regions and cities resilient to crises (2022). URL: <https://www.interregeurope.eu/news-and-events/events/cooperation-builds-regions-and-cities-resilient-to-crisis>
9. INTERREG EUROPE 2021–2027 (2021). Cooperation Programme document Final version September 2021. URL: https://www.interregeurope.eu/sites/default/files/2022-02/Interreg_Europe_2021-2027_CP_final_version_September_2021_.pdf
10. Interreg NEXT programmes. (2021). URL: https://ec.europa.eu/regional_policy/policy/cooperation/european-territorial-next_en
11. Martinez E. (2020). We can't manage a crisis without knowledge. URL: <https://interreg.eu/interreg-highlights/people/we-cant-manage-a-crisis-without-knowledge-henri-lewalle/>

References:

1. Barabanova Yu. Ye. (2019). Suchasnyi stan lohystychnoho menezhmentu Ukrainy: mizhrehionalni asymetrii [The current state of logistics management in Ukraine: interregional asymmetries]. *Visnyk KhNAU. Seriya : Ekonomichni nauky*. № 4(2). pp. 95–106.
2. Perepeliukova O. V. (2019). Doslidzhennia teoretychnykh pidkhodiv do vyznachennia skladovykh informatsiinykh system rehionu v aspekti rozvytku mizhrehionalnoho spivrobitnytstva [The study of theoretical approaches to the definition of the constituent information systems of the region in the aspect of the development of interregional cooperation]. *Visnyk KhNAU. Seriya : Ekonomichni nauky*. № 4(1). pp. 130–140.
3. Prykhodko V. P., Bobryk V. O. (2021). Mizhrehionalne ekonomichne spivrobitnytstvo u seredovyshchi transkordonnykh asymetrii v konteksti staloho prostorovoho rozvytku [Interregional economic cooperation in the environment of cross-border asymmetries in the context of sustainable spatial development]. *Investysii: praktyka ta dosvid*. № 1. pp. 16–21.
4. Priamukhina N. V., Salkova I. Yu. (2018). Osoblyvosti formuvannia mizhrehionalnoho ekonomichnoho prostoru v Ukraini: mozhlyvosti ta pereshkody [Peculiarities of the formation of interregional economic space in Ukraine: opportunities and obstacles.]. *Ekonomika. Finansy. Menedzhment: aktualni pytannia nauky i praktyky*. № 11. pp. 7–16.
5. Firsova L. O., Shved N. Yu., Bessarab V. H. (2020). Rol proiektu «Rozvytok mizhrehionalnoi merezhi transferu tekhnolohii» v innovatsiinomu rozvytku rehioniv [The role of the project "Development of the interregional technology transfer network" in the innovative development of regions]. *Nauka, tekhnolohii, innovatsii*. № 4. pp. 79–87.
6. Tsyplitska O. O. (2020). Rehionalna ta mizhrehionalna merezheva vzaiemodiia yak chynnyk modernizatsii promyslovoho sektoru [Regional and interregional network interaction as a factor in the modernization of the industrial sector]. *Naukovyi pohliad: ekonomika ta upravlinnia*. № 2. pp. 171–178.
7. Belenguer L. (2020). Our mobile hospital is unique in Europe and it can be deployed in 20 minutes on any site. URL: <https://interreg.eu/interreg-highlights/results/our-mobile-hospital-is-unique-in-europe-and-it-can-be-deployed-in-20-minutes-on-any-site/>
8. Cooperation builds regions and cities resilient to crises (2022). URL: <https://www.interregeurope.eu/news-and-events/events/cooperation-builds-regions-and-cities-resilient-to-crises>
9. INTERREG EUROPE 2021-2027 (2021). Cooperation Programme document Final version September 2021. URL: https://www.interregeurope.eu/sites/default/files/2022-02/Interreg_Europe_2021-2027_CP_final_version_September_2021_.pdf
10. Interreg NEXT programmes. (2021) URL: https://ec.europa.eu/regional_policy/policy/cooperation/european-territorial/next_en
11. Martinez E. (2020) We can't manage a crisis without knowledge. URL: <https://interreg.eu/interreg-highlights/people/we-cant-manage-a-crisis-without-knowledge-henri-lewalle/>